

Útinapló

Február 20. hétfő

Indulás a Fejér Megyei Perczel Mór Szakképző Iskola és Kollégium udvaráról.

Kettő kisbusszal indultunk Mórról az iskolától fél 6-kor.

Utunk Budapesten át vezetett. Menet közben Plank Ferenc tanár úrral átbeszéltük a feladatokat, melyeket az elektromosan működő székely kapu elkészítéséhez szükségesek.

Átismételtük a munkafolyamatokat. A határátlépés után Zsipi Gyula igazgató úr mesélt nekünk Erdélyben az út érdekességeiről, látványosságairól, hogy miket fogunk látni, milyen nehéz a magyarok élete Romániában. Előadást tartott nekünk Kolozsvárról, a város látnivalóiról, Marosvásárhelyről, Nyárádszeredáról (a célállomásunkról) és az ott tanító tanárokról, az iskoláról, az iskolai életéről.

Napközben többször megálltunk, mert Erdélyben már az utak nem voltak annyira jók, és hogy néhány érdekességet nézzünk meg.

A Királyhágón át az út nagyon izgalmas volt, mert Erdélyben még hó volt, és szerpentineken mentünk keresztül és maga a táj gyönyörű volt.

Négy órakor érkeztünk meg Nyárádszeredára, de ott már öt óra volt, mert az órát előre kellett állítani egy órával. Az igazgató úr, Oltyán Csaba és három tanár már várt bennünket az iskola előtt.

Ezután mindannyian elmentünk a szállásra a Nyárády Panzióba, és elfoglaltuk a szobánkat, kipakoltunk.

Utána következett a vacsora, ami nagyon finom volt, megkóstolhattuk az igazi székely káposztát, aminek teljesen más íze van, mint amit itthon főznek.

A vacsora közben az igazgató úr és az erdélyi tanárok közösen elmondták a heti programot, hogy mikor mit fogunk dolgozni, illetve milyen programokon veszünk részt, és hová megyünk kirándulni.

Ez után a hosszú út után korán lefeküdtünk, mert másnap reggel megkezdődik a közös munkánk az erdélyi diákokkal.

2012. február 21. kedd

Ébredés után reggelizni mentünk 8 órakor. Utána átmentünk az iskola tanműhelyébe, ahol az erdélyi tanulók már vártak minket. A mi tanáraink és az erdélyi tanárok is velünk együtt megbeszélést tartottak, ki mit fog csinálni a délelőtti folyamán. A gépészeknek volt a legkönnyebb dolguk, mert az ő munkájuk volt a legkevesebb. A villanyszerelők a tanárok segítségével rakták össze a székely kapu makettjének elektromos részét, és a fafaragók munkája volt a legtöbb, amibe mi is besegítettünk. A munka elkezdődött, az idő nagyon gyorsan eltelt ezen a délelőttön. Megismertük Bíró János fafaragó mestert, aki nem iskola diákjai közé tartozott, hanem külsős tanár volt. Ő sokat mesélt és segített nekünk a munka során. Az ő irányításával végeztük a fafaragást, a székely kapu makettjének felső részét, vágását, ragasztását, amiben mi is részt tudtunk venni.

A munkát még nem fejeztük be, csak egy részét, amit a következő napon fogunk folytatni.

Délben kezdődött a Bocskai vetélkedő, amin mi is részt vettünk három fővel, a többiek pedig szurkoltak nekünk a nézők között. Az iskolában ezen a héten Bocskai-hetet tartottak, mely iskolájuk névadójáról lett elnevezve, s mi ebbe csöppentünk bele. A vetélkedő három feladatból állt, és kilenc csapat vett részt ezen. Nem csak az iskola osztályaiból alakultak csapatok, hanem a szomszédos város iskolája is küldött tanulókat a versenyre. Ezen a vetélkedőn a negyedik helyezést sikerült elérnünk, ami szerintem nagyon szép eredmény, mert mi az utolsó pillanatban kezdtünk el készülni csak rá, és nyilván kevesebbet tudunk Bocskairól, mint az ott tanuló diákok, akik évről-évre részt vesznek az ezzel kapcsolatos különböző programokon, versenyeken.

A vetélkedő végeztével egy ünnepi műsoron vehettünk részt a díszteremben, mely szintén Bocskai nevéhez fűződött. A műsor nagyon szép volt, meglepő, hogy milyen bátran adták elő szavalataikat és énekeiket a tanulók.

Mindezek után mindenki levonult az iskola elé, ahol a Bocskai szobor lett megkoszorúzva ünnepélyes keretek között.

Majd visszamentünk a szállásunkra, ahol megebédeltünk. Kis pihenő után négy órakor várt minket az iskolai diáktanács, ahol különböző csapatépítő és ismerkedési játékokat játszottunk (activity, kérdezz-felelek) ahol süteménnyel és teával, üdítőkkel vártak minket. Mindezek után még vacsora előtt körbejártuk az iskolát, megmutatták a szaktantermeiket, tornatermet, tanári szobát, és Nyárádszereda nevezetességeit. Utána visszakísértek minket a szállásra, ahol jó hangulatban megvacsoráztunk, majd lefeküdtünk aludni, mert újabb munkával, programokkal teli nap következik.

Február 22. szerda

Ismét korán keltünk, és 8 órakor már reggeliztünk, mert a munkát folytattuk tovább a délelőtti folyamán, még az elektronikát kellett a villanyszerelőknek összeszerelni, illetve a fafaragók folytatták munkájukat. A fafaragóknak ismét besegítettünk a kapu tetejét vágni és ragasztani. A délelőttünk végére már részleteiben szinte kész lett a kapu, de az utolsó simításokat másnapra hagytuk, mert a délutánunkra kirándulás lett szervezve, s hogy időben végezzünk, el kellett indulnunk, ebédelni.

Az ebéd nagyon finom volt, de mondhatnám, hogy az összes étkezés: reggeli, ebéd, vacsora mind-mind nagyon változatos, bőséges és finom volt. Az ebéd végeztével indultunk Marosvásárhelyre, ahova szintén jött velünk kísérőnek egy helyi tanár, aki már az úton mindenféle történettel és látnivalóval szórakoztatott minket. Marosvásárhelyen először a Teleki TK-t néztük meg, majd a Bolyai szobor és a Bolyai Líceum következett. Ezután a belvárosban sétáltunk egyet, ami nagyon szépen fel van újítva, s utunk végén a Kultúrpalotába látogattunk el, ahol megnéztük a Tükörtermet, egy román festők alkotásaiból összeállított kiállítást, Dr. Bernády György irodáját és végül a nagy hangversenyterembe is bemehettünk, ahol az épp próbáló zenekart meghallgattuk.

Innen felmáztunk a Városháza tornyába, ahonnan be lehet látni Marosvásárhely nagy részét. Majd Marosvásárhely után Berekeresztúrra mentünk, Nyárádszereda szomszéd falvába, hol egy műemléktemplomot látogattunk meg, s itt is fel lehetett menni a harangtoronyba körülnézni. A templom egy dombtetőn van, ezért nehezen volt megközelíthető, megtudtuk, hogy lent a domb alján egy kis házban tartják most télen a miséket, mert az idősek nem tudnak felmenni a templomba ilyen időben. Még nagyon nagy hó volt az utakon. Lent a téli templomban, ami végül is egy kis szobából állt, kipróbálhattuk a zongorát és az egyik helyi tanárnő édesanyja várt minket meleg teával és fánkkal. Itt még leültünk, beszélgettünk, és a pap tartott nekünk előadást a műemléktemplomról. Útközben mutattak nekünk régi és újabb fajta székelykapukat is. Itt, Berekeresztúron, szinte minden háznál van székelykapu.

Ezután hazafele menet betértünk Nyárádszeredán egy sajtgyárba, ahol megmutatták a sajt készítés folyamatát és kóstolhattunk is a még meleg sajtból.

Innen már a szállásra mentünk, ahol vártak bennünket az erdélyi tanárok és tanulók, és úgynevezett „Miccs – party” következett, ami egyben a vacsora is volt. Ez náluk egy tipikus étel, ami nyers, fűszerezett hústekercsekből áll, amit grillen közösen sütöttünk meg és kenyérral, mustárral, ketchuppal ettünk.

Ismét fárasztó és mozgalmas napot tudhatunk magunk mögött, de már izgatottan várjuk a reggelt, amikor a székelykapunk makettje végre összeáll, és remélhetőleg megfelelően működik, ahogy terveztük.

Február 23. csütörtök

A reggeli után gyorsan indultunk a tanműhelybe, ahol összeállítottuk a végül megfelelően működő székelykaput. Mindenki nagyon megkönnyebbült és nagyon örült, hogy a terveknek megfelelően sikerült elkészíteni. Ha már majd áprilisban nálunk készítjük, azért nagyobb rutinunk lesz benne, és tudjuk majd, hogy mit hogyan kell ügyesebben végezni.

Az erdélyi tanulóktól, akikkel készítettük a makettet, kaptunk ajándékot.

Ez után még a délelőtti focikupára is sor került, de mi sajnos nem az iskolánk legjobb focistái vagyunk, hiába állt be még az igazgató úr is focizni velünk, harmadik helyezést értünk el, de mienk lett a legjobb kapus érdem is.

Megebédeltünk a nagy meccs után, és már indultunk is Parajdra a sóbányába. Itt közülünk még csak az egyik osztálytársam volt, úgyhogy nagy élmény volt, nem is gondoltam volna, hogy több szinten, ilyen hatalmas terek vannak, még templom is és múzeum is van benne.

Innen ellátogattunk Szovátra, megnéztük a Medve-tavat, majd Korondon álltunk meg a Népművészeti vásáron a szülőknek, testvéreknek egy kis meglepetést vinni. Nagyon jó dolgokat lehetett kapni, vásároltunk cserépedényeket, lekvárt, mindenféle kis ajándéktárgyat otthonra.

Innen már Nyárádszeredára mentünk, ahol a Bekecs táncegyüttes próbáján vehettünk részt. Már láttuk őket a Móri Bornapok keretében 2011. őszén, de így közelről még jobb volt a műsoruk.

Végül a vacsorával egybekötött búcsúest következett, ahova eljöttek a diáktanács tagjai is, és elég sok tanár a Bocskai István Iskolaközpontból. Miután jóllaktunk, indulhatott a tánc is.

Éjfél körül ért véget a mai napunk, melyről szintén nem mondható el, hogy unalmas volt.

Február 24. péntek

Gyors búcsúzkodás Nyárádszeredától, a tanároktól, az újdonsült barátoktól. A hazaút vidáman telt, több helyen megálltunk még nézelődni, pihenni egy kicsit. Röviden megbeszéltük, hogy mit kell majd másképp csinálni, ha jönnek áprilisban a szeredai tanulók, hogy zökkenőmentesebben lehessen összeállítani a székelykaput.

Már most nagyon várjuk, hogy jöjjenek, és már izgatottan készülünk mindenféle programmal, Perczel-napi vetélkedőkkel.

Nagyon jól éreztük magunkat, kár, hogy ilyen rövid idő volt csak megadva, legközelebb reméljük, hogy hosszabb időre is sikerül kimenni a testvériskolánkhoz.

A hazafele út gyorsan eltelt, még aludni is volt időnk, aztán nagy beszámolóba kezdetünk itthon a szülőknek miket is csináltunk Nyárádszeredán.

Varga Dániel
Fett Zoltán
Troják Ádám
Keresztény Sándor
Remete Attila
Bíró István
Nagy László
Pánczél Krisztián